

Dosarul nr. 2ra-467/22
2-21107448-01-2ra-07042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – T. Prutean
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Mustafa Gungor,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mustafa Gungor împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Eduard Ciobanu și Sergiu Prisac cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Mustafa Gungor și s-a menținut hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2021 Mustafa Gungor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Eduard Ciobanu și Sergiu Prisac cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Mustafa Gungor a indicat că prin sentința din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, menținută prin decizia din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a dispus încasarea de la Sergiu Prisac în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 4500 de dolari.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost menținută decizia din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În baza sentinței irevocabile, prima instanță a eliberat creditorului Mustafa Gungor titlul executoriu nr. 1-37/17, care la 24 iulie 2019 a fost transmis spre executare.

La 25 iulie 2019 executorul judecătoresc Valentina Anghel a emis încheierea nr. 011- 740/2019, prin care a dispus primirea spre executare a titlului executoriu

nr. 1-37/17 din 17 aprilie 2018, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și a intentat procedura de executare a acestui document.

Reclamantul a indicat că în cadrul procedurii de executare s-a constatat că debitorul Sergiu Prisac deține cu titlu de proprietate comună un bun imobil. Totodată, s-a depistat că debitorul Sergiu Prisac este acționar a 50% cotă-parte a SRL „Angribrichet-Brio”.

La 18 octombrie 2019 executorul judecătoresc Valentina Anghel a emis încheierea de strămutare a documentului executoriu, la 08 noiembrie 2019 documentul de executare fiind preluat de către executorul judecătoresc Eduard Ciobanu.

La 19 decembrie 2019 executorul judecătoresc Eduard Ciobanu a întocmit borderoul de calcul al cheltuielilor de executare nr. 052-74/19, în sumă totală de 1410 lei. Suma respectivă a fost achitată integral de către creditorul Mustafa Gungor la data de 20 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. 01 din 20 decembrie 2019.

Mustafa Gungor a susținut că debitorul Sergiu Prisac deține cu titlu de proprietate un bun imobil, iar executorul judecătoresc Eduard Ciobanu nu a întreprins măsuri necesare pentru a executa hotărârea judecătorească din 17 aprilie 2018, în pofida faptului că creditorul Mustafa Gungor a solicitat intentarea procedurii de valorificare a bunului imobil.

Suplimentar reclamantul a invocat că la momentul actual se constată o stagnare a procedurii de executare, cu toate că a solicitat de nenumărate ori ca executorul judecătoresc Eduard Ciobanu să întreprindă toate măsurile procedurale întru executarea în termen rezonabil a documentului executoriu nr. 1-37/17. În acest sens, creditorul Mustafa Gungor a achitat toate cheltuielile de executare solicitate de către executorul judecătoresc Eduard Ciobanu, însă acesta nu a purces la sechestrarea bunurilor debitorului așa cum prevede Codul de executare.

Reclamantul a indicat că timp de 2 ani, până la momentul actual, documentul executoriu nr. 1-37/17 a rămas neexecutat, or, debitorul procedurii de executare deține în proprietate bunuri imobile și este asociat al unei persoane juridice.

Reclamantul a relatat că a fost nevoit să depună contestație împotriva inacțiunilor executorului judecătoresc Eduard Ciobanu și să oblige executorul judecătoresc să valorifice bunurile debitorului Sergiu Prisac, însă și acest proces este tergiversat, nefiind soluționat de către instanțele naționale.

La 10 noiembrie 2020 Mustafa Gungor a remis în adresa Ministerului Justiției o notificare prin care a solicitat efectuarea unui control al procedurii de executare și a solicitat suportul Ministrului Justiției pentru a nu admite neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin răspunsul nr. 05/9710 din 07 decembrie 2020 Ministerul Justiției i-a sugerat lui Mustafa Gungor să se adreseze în instanța de judecată în baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Pe cale de consecință, reclamantul a indicat că starea sa psiho-emoțională a fost afectată, deoarece statul nu poate să-i asigure executarea în termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești privind încasarea sumei de bani, fapt ce-i creează o bănuială de discriminare din motiv de apartenență etnică, el fiind de origine turcă.

De asemenea, reclamantul a menționat că familia sa a trecut printr-o perioadă grea cauzată de insuficiența mijloacelor financiare, starea materială fiind generată, inclusiv, de neexecutarea de către reprezentanții statului a titlului executoriu nr. 1-37/17, iar prejudiciul cauzat îl evaluează la suma de 5000 de euro, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției.

Totodată, Mustafa Gungor a invocat că prin neexecutarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO și dreptul la protecția proprietății, garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 CEDO.

În urma celor menționate, a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani nr. 1-37/17 din 17 aprilie 2018 cu încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său a sumei de 5000 de euro cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea s-a admis parțial. S-a constatat încălcarea dreptului lui Mustafa Gungor la executarea în termen rezonabil a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani nr. 1-37/17 din 17 aprilie 2018. S-a încasat din contul statului Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Mustafa Gungor suma de 10 000 de lei cu titlu de satisfacție echitabilă în contul reparării prejudiciului moral. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d. 103, 113-124).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 octombrie 2021 și respectiv la 25 octombrie 2021, în termenul prevăzut de art. 362 din Codul de procedură civilă, Ministerul Justiției și Mustafa Gungor au contestat-o cu apel (f.d. 105, 108).

Prin decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției și de Mustafa Gungor și s-a menținut hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel și prima instanță au reținut triplul test de apreciere a termenului rezonabil (complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și al autorităților relevante și importanța cauzei pentru reclamant) la executarea hotărârii judecătorești prin prisma Raportului executorului judecătoresc nr.958 din 01 septembrie 2021, prezentat de către executorul judecătoresc Eduard Ciobanu (f.d.75).

Reiterând conținutul acțiunilor de executare, instanțele ierarhic inferioare au menționat că preluarea procedurii de executare a avut loc la 08 noiembrie 2019. Șirul acțiunilor de executare au constituit: deplasarea la fața locului de către executorul judecătoresc la 19 decembrie 2019; înaintarea demersului cu privire la anunțarea în căutare a debitorului; informarea la 11 mai 2020 prin scrisoarea cu nr. 24/51-3701 despre anunțarea în căutare a debitorului; înaintarea de către executorul judecătoresc la 14 octombrie 2020 a demersului de suspendare a procedurii de executare; aplicarea sechestrului solicitat de către creditorul procedurii de executare; licitația nu a avut loc din motivul refuzului creditorului de a avansa cheltuielile de executare.

Raportând complexitatea procedurii de executare privind încasarea unei sume bănești, comportamentul părților și anume pe de o parte, a creditorului procedurii de executare, care a înaintat mai multe demersuri în vederea executării documentului executoriu, inclusiv contestația formulată în instanța de judecată

privind inacțiunile executorului judecătoresc privind executarea silită a bunului deținut în proprietate de către debitorul procedurii de executare și pasivitatea debitorului, pe cealaltă parte, instanțele ierarhic inferioare au admis parțial alegațiile lui Mustafa Gungor, expuse în cererea de chemare în judecată, or demararea procedurilor de executare pentru o perioadă cuprinsă între 18 noiembrie 2019 până la 15 iulie 2021, în lipsa unor acțiuni clare privind executarea silită față de debitorul procedurii de executare, este contrară art.6 a CEDO. Pentru aprecierea termenului rezonabil este necesar de stabilit importanța cauzei examinate pentru părți, complexitatea acesteia, comportamentul părților, dar și al autorităților publice competente, în speță comportamentul executorului judecătoresc în exercitarea atribuțiilor sale.

În acest sens, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că măsurile aplicate de către executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare nr.052-74/19 în această cauză nu au fost adecvate și suficiente în vederea executării actului judecătoresc, iar complexitatea obiectului executării manifestat prin imposibilitatea încasării sumei de 4500 de dolari nu-i poate fi imputată lui Mustafa Gungor, ci autorităților implicate în neexecutarea acestei hotărâri responsabile de executarea acestui act judecătoresc.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat că prima instanță just a dispus admiterea parțială a cerinței privind încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul lui Mustafa Gungor a sumei de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. Prin executarea cu întârziere a hotărârii judecătorești, creditorul suferă deja un prejudiciu moral, care nu poate fi compensat prin simpla constatare a încălcării, fiind necesară acordarea unor sume cu titlu de daune morale. În opina instanțelor de judecată, în speță, suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral atinge scopul și finalitatea prevăzută de lege, or, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral se ia în considerare și interesul sporit, pe care l-a avut sau îl are reclamantul în executarea hotărârii judecătorești, al cărui beneficiar este, precum și miza procesului, care vizează asigurarea creditorului cu locuință.

La 18 martie 2022 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu adoptarea unei decizii noi, de respingere a acțiunii integral (f.d. 211-218)

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin problematica cauzei, în raport cu ansamblul de măsuri ce au fost, în mod rezonabil, posibil de întreprins de către executorul judecătoresc. Instanțele de judecată, în caz că au apreciat drept insuficiente acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc, urmau să menționeze expres care acțiuni ar mai fi viabile de întreprins de către executorul judecătoresc.

La 08 aprilie 2022 Mustafa Gungor a declarat recurs împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii acțiunii cu adoptarea în această parte a unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii (f.d. 224-236).

În motivarea recursului recurentul Mustafa Gungor a indicat că neexecutarea titlului executoriu nu se datorează acțiunilor/inacțiunilor sale. Creditorul Mustafa Gungor a întreprins toate acțiunile necesare, impuse de lege pentru a face posibilă

executarea documentului executoriu, a depus documentul executoriu la executare și a participat la toate acțiunile de executare, de câte ori a fost solicitat. A indicat că a achitat toate taxele solicitate de executor.

În concluzie, Mustafa Gungor a indicat că quantumul prejudiciului moral dispus spre încasare de către instanțele de judecată, este mult prea mic în comparație cu suferințele psihice cauzate prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

La 12 aprilie 2022 și 13 aprilie 2022 Curtea Supremă de Justiție a notificat părților copiile recursurilor declarate de Ministerul Justiției și de Mustafa Gungor împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referință asupra acestora (f.d. 239-242).

Prin referința din 20 aprilie 2022 Mustafa Gungor a solicitat respingerea recursului declarat de Ministerul Justiției (f.d. 243-248).

Până la examinarea admisibilității recursului, ceilalți participanți la proces nu au făcut uz de dreptul său procedural și nu au depus referință în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recursuri. (f.d. 107).

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, § 32; cauza *Sultan v. Republica Moldova*, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererilor de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele *Marc Brauer v. Germania*, 01 septembrie 2016, § 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, § 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, § 28; *Zubac v. Croația (Marea Cameră)*, 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de

persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul cererilor prezente se referă la decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 10 februarie 2022.

Astfel, completul de admisibilitate consideră în termen recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Mustafa Gungor la 18 martie 2022 și respectiv la 08 aprilie 2022.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererilor de recurs depuse de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Mustafa Gungor rezultă că aceștia nu au evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea

nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererile de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursurilor declarate, deoarece Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Mustafa Gungor nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursurilor, deoarece sunt lipsite de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Mustafa Gungor nu s-au bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsite de șanse de succes și nu sunt capabile să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererile de recurs au fost depuse după ce Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Mustafa Gungor au avut posibilitatea de a fi auziți de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Mustafa Gungor împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Mustafa Gungor împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas